

טַעַמָא, בְּנִין דְּשַׁלְטָא עֲלֵה סַטְרָא אַחְרָא, דְּשַׁלְטָא
עַל אֶרְעָא קַדִּישָׁא.

פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאַתָּה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין בָּא קִין עַל
אַרְבַּע פְּנֵיפּוֹת הָאָרֶץ. הָאִי קָרָא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ.
לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין, מָאִי אִיהוּ. וְכִי אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
קִין הִיא. אֵלָּא הָכִי הוּא וְדָאִי וְאַתְמָר, קִין אִיהוּ
לִימִינָא, קִין אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא. קִין לִימִינָא, דְּכַתִּיב, (דניאל
יב) לְקִין הַיְמִינִי. קִין לְשִׁמְאֵלָא, דְּכַתִּיב, (איוב כח) קִין שָׁם
לְחַשְׁדָּ וְלִכְלֵל תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר, וְדָא הוּא (בראשית ו) קִין
כָּל בָּשָׂר, כֹּמָה דְאַתְמָר.

קִין דִּימִינָא, הֵינֵנו דְּכַתִּיב לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין. בָּא
הַקִּין, דָּא קִין דְּשִׁמְאֵלָא. קִין דִּימִינָא, דָּא קִין
דִּינֵצֵר הַטּוֹב. קִין דְּשִׁמְאֵלָא, דָּא קִין דִּינֵצֵר הָרַע, וְדָא

לשון הקודש

הוא לשמאל. קין לימין - שכתוב (דניאל יב)
לקין הימין. קין לשמאל - שכתוב (בראשית
ו) קין שם לחשד ולכלל תכלית הוא חקר,
וזהו קין כל בשר, כמו שנתבאר.

קין של הימין - הינו שכתוב לאדמת
ישראל קין. בא הקין - זה קין השמאל.
הקין של הימין זה הקין של יצר הטוב.
הקין של השמאל זה הקין של יצר הרע.

עליה הצד האחר ששולט על הארץ
הקדושה.

פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאַתָּה בֶן אָדָם כֹּה
אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין בָּא
הַקִּין עַל אַרְבַּע פְּנֵיפּוֹת הָאָרֶץ. הַפְּסוּק
הַזֶּה הוּא עֲלִיּוֹן. מַה זֶה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל
קִין, וְכִי אַדְמַת יִשְׂרָאֵל הִיא קִין? אֵלָּא כֹּה
זֶה וְדָאִי, וְנִתְבָּאֵר. הַקִּין הוּא לִימִין, וְהַקִּין

אִיהוּ דְכַד חוּבִין גָּרְמוּ וְאַתְגַּבְרוּ, אֲתַגְזֹר וְאַתִּיּהִיב
 שְׁלֹטְנָא לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה לְשִׁלְטָאָה, וְלַחֲרָבָא בֵּיתָהּ
 וּמְקַדְשֵׁיהָ. וְדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' **אֱלֹהִים**
רְעָה אַחַר רְעָה הִנֵּה בָּאָה, וְכֹלֵא חֵד.

וּבְגִין כֹּד, אֲתַאֲבְלוּ עֲלָי וְתַתָּאי עַל דְּאַתִּיּהִיב
 שְׁלֹטְנֵנוּ לְתַאי קֶזַן דְּשִׁמְאָלָא. וּבְגִין כֹּד, פִּינּוּן
 דְּמַלְכוּ קַדִּישָׁא, מַלְכוּת שָׁמַיִם אֲתַכְפִּיא, וּמַלְכוּת
 חִיבָא (אַחֲרָא) אֲתַגְבֵּר. (כְּדִין) אֵית לִיה לְכָל בַּר נֶשׁ,
 לְאַתְאֲבָלָא עֲמָה, וְלֹאֲתַכְפִּיא עֲמָה. וּבְגִין דְּכַד אִיהִי
 יוֹדְקָא, וְעֲלָמָא יִתְחַדֵּי, יִתְחַדֵּי אִיהוּ בְּחֻדָּה. דְּכְּתִיב,
 (ישעיה טו) שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאֲבָלִים עָלֶיהָ.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב כְּתוּב בְּמִצְרַיִם, (ירמיה מו) עֲגָלָה יִפִּיפִּיהּ
 מִצְרַיִם. וְרָזָא דְּעֲגָלָה דָּא, הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּחֻת
 שְׁלֹטְנִיה כְּמָה זְמַנִּין וְכְּמָה שְׁנִין. וּבְגִין דְּזְמַנִּין יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם נִכְנָעָה, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה
 וְהִתְגַּבְּרָה, וְהִתְחַדְּרָה, וְאִזּוּ יֵשׁ לְכָל אָדָם
 לְהִתְאֲבָל עֲמָה וְלַחֲכַנְע עֲמָה, וּמִשׁוֹם
 שְׁכַאֲשֵׁר הִיא תוֹדְקָא וְהָעוֹלָם יִתְחַדֵּשׁ
 הוּא יִתְחַדֵּשׁ עֲמָה, שְׁכַתוּב (ישעיה טו) שִׁישׁוּ
 אֶתְּהָ מִשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאֲבָלִים עָלֶיהָ.

בָּא רָאָה, כְּתוּב בְּמִצְרַיִם (ירמיה מו) עֲגָלָה
 יִפִּיהּ מִצְרַיִם, וְהַסּוּד שֶׁל הָעֲגָלָה הוּוּ

וְזֶה הוּא שְׁכַאֲשֵׁר הַחֲטָאִים גָּרְמוּ
 וְהִתְגַּבְּרוּ, נִגְזֹר וְנִתֵּן הַשְּׁלֹטוֹן לְמַלְכוּת
 הַרְשָׁעָה לְשִׁלְטָא וְלַחֲרִיב בֵּיתוֹ וּמְקַדְשׁוֹ,
 וְזֶהוּ שְׁכַתוּב (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים
 רְעָה אַחַת רְעָה הִנֵּה בָּאָה, וְהַכֵּל אַחֲרָה.

וּמִשׁוֹם כֹּד הִתְאֲבְלוּ עֲלִינוּנִים וְתַחֲתוּנִים,
 עַל שְׁנֵתֵן הַשְּׁלֹטוֹן לְקֶזַן הַזֶּה שֶׁל הַשִּׁמְאָל.
 וּמִשׁוֹם כֹּד, פִּינּוּן שְׁהַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה,

לְשִׁלְטָאָה לְבַתֶּר עֲלֶיהָ, אֶתְרַמְיֹז לֹזֵן הַשֶּׁתָּא עֲגָלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ רָמְזוּ לִיּוֹה יוֹסֵף לִיעֶקֶב עַל
עֲגָלָה עֲרוּפָה. דְּהָא בְּהֵוּא פִּרְקָא אֶתְפָּרֵשׁ
מִנִּיה. וְאוּקְמוּהָ, עֲגָלָה עֲרוּפָה, דְּאִיהִי אֶתִּיא עַל
דְּאֶשְׁתַּכַּח קְטוּלָא, וְלֹא אֶתִּיַדַּע מָאן קְטִיל לִיּוֹה. וּבְגִין
דְּלֹא יִשְׁלַטוּן עַל אֶרְעָא רוּחִין בִּישׁוּן דְּלֹא אֶצְטְרִיבוּ,
יַהֲבִין הֵא עֲגָלָה לְתַקּוּנָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעוּן
לְגַבִּיהָ, וְלֹא יִשְׁלַטוּ עַלִּיהִו.

תָּא חַיִּי, כָּל בְּנֵי נָשָׂא כְּלָהּ עֲבָרִין עַל יְדֵי דְמַלְאָךְ
הַמּוֹת, בַּר מַהֲאִי דְאַקְדִּימוּ לִיּוֹה בְּנֵי נָשָׂא, עַד
לֹא יִמְטִי זְמַנָּא לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ וְלִיטוּל רִשׁוּ. דְּהָא לֹא
שְׁלִיט בְּבַר נָשׁ, עַד דְּנָטִיל רִשׁוּ.

וּבְגִין כֵּן, אֵית לִיּוֹה דִּינָא לְשִׁלְטָאָה עַל הַהוּא אֶתֶר.

לשון הקודש

הָאֲרִיךְ רוּחוֹת רְעוֹת שְׂאִינָן צְרִיכוֹת,
נוֹתְנִים אֵת הָעֲגָלָה הַזֹּאת לְתַקּוּן, כְּדֵי שְׁלֹא
יִתְוַדְעוּ אֵלָיו וְלֹא יִשְׁלַטוּ עֲלֵיהֶם.

בַּא רְאֵה, כָּל בְּנֵי הָאָדָם, כְּלָם עוֹבְרִים
עַל יְדֵי מַלְאָךְ הַמּוֹת, פִּרְט לְזוֹה, שְׁהַקְדִּימוּ
אוֹתוֹ בְּנֵי אָדָם טָרָם הִגִּיעַ זְמַנּוֹ לְשִׁלְטַת בּוֹ
וְלִטְל רִשׁוֹת, שְׁהֲרִי אֵין שׁוֹלֵט בְּאָדָם עַד
שְׁנוּטֵל רִשׁוֹת.

וּמַשׁוּם כֵּן יֵשׁ לוֹ דִּין לְשִׁלְטַת עַל אוֹתוֹ

הָיוּ יִשְׂרָאֵל תַּחַת שְׁלַטְוֹנָה כַּמָּה פְּעָמִים
וְכַמָּה שָׁנִים. וּמַשׁוּם שִׁיִּשְׂרָאֵל עֲתִידִים
אֲחֵר כֵּן לְשִׁלְטַת עֲלֵיהֶם, נִרְמְזוּ לְהֵם כָּאֵן
עֲגָלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ רָמְזוּ יוֹסֵף לִיעֶקֶב
עַל עֲגָלָה עֲרוּפָה, שְׁהֲרִי בְּאוֹתוֹ פִּרְקָא
נִפְרַד מִמֶּנּוּ. וּבְאֶרְוָה, עֲגָלָה עֲרוּפָה,
שְׁהִיא בְּאָה עַל שְׁנַמְצָא הַרוּג וְלֹא נוֹדַע
מִי הָרַג אוֹתוֹ, וְכְדֵי שְׁלֹא יִשְׁלַטוּ עַל

בְּמַה דְּאֵתְ אָמַר, (דברים כא) לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ. הָכִי נָמִי
 אִית לִיה דִּינָא דְלֹא אֲתִינְדַע, בְּגִין לְקַטְרָנָא עַל הָהוּא
 אֲתַר. וְעַל דָּא, (דברים כא) וְלָקְחוּ זְקַנֵי הָעִיר הָהוּא עֲגֻלַת
 בָּקָר וְגו'. בְּגִין לְאֶעְבְּרָא דִינִיה דִּיהוּא אֲתַר,
 וְלֹאֲתַתְקַנָּא דְלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה מְקַטְרָנָא, וְלֹאֲשַׁתְּזַבָּא
 מִנִּיהּ.

תָּא חֲזִי, יוֹסֵף בַּד אֲתַפְרֵשׁ מֵאֲבוּי, בְּלֹא לְוִיָּה,
 וּבְלֹא אֲכִילָה אֲשַׁתְּדַר, וְהוּה מַה דִּהוּה. וְכַד
 אָמַר יַעֲקֹב, (בראשית לו) טָרוֹף טוֹרֵף יוֹסֵף, אָמַר, כִּי
 אֵרַד אֶל בְּנֵי אָבִל שְׂאוּלָה, דְּאֲנָא גְרִימָנָא לִיָּה. וְתוּ,
 דִּהוּינָא יָדַע דְּאֲחֹי סְנִיַן לִיָּה, וְשַׁדְרָנָא לִיָּה. וְרַמְזוּ
 קָא רַמְזוּ לִיָּה.

אָמַר לִיָּה רַבִּי יְהוּדָה, אֵינּוֹן עֲגֻלוֹת עַל פִּי פְרַעָה
 שַׁדְר לֹוֹן, דְּכְתִיב וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל
 פִּי פְרַעָה. אָמַר לִיָּה, דִּיּוֹקָא דְמַלְכָה, דְּכְתִיב וְאֵתָה

לשון הקודש

וּבְשֵׁאֲמַר יַעֲקֹב (בראשית לו) טָרוֹף טוֹרֵף יוֹסֵף,
 אָמַר כִּי אֵרַד אֶל בְּנֵי אָבִל שְׂאוּלָה, שְׂאֲנִי
 גְרַמְתִּי לוֹ, וְעוֹד – שְׁהִיִּיתִי יוֹדַע שְׂאֲחֵי
 שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ וְשַׁלְחָתִי אוֹתוֹ, וְרַמְזוּ הוּא
 רַמְזוּ לוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, אֵת אוֹתָם הָעֲגֻלוֹת
 שַׁלַּח אוֹתָם עַל פִּי פְרַעָה, שְׁכַתוּב וַיִּתֵּן
 לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל פִּי פְרַעָה. אָמַר לוֹ,

מְקוּם, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ. גַּם
 כִּדּוּ יֵשׁ לוֹ דִּין שְׁלֹא נֹדַע כְּדִי לְקַטְרָג עַל
 אוֹתוֹ מְקוּם, וְעַל בֶּן (דברים כא) וְלָקְחוּ זְקַנֵי
 הָעִיר הָהוּא עֲגֻלַת בָּקָר וְגו', כְּדִי לְהַעֲבִיר
 דִּינֵוּ שֶׁל הַמְּקוּם הַהוּא, וְלְהַתְקַן שְׁלֹא
 יִשְׁלַט בּוֹ הַמְּקַטְרָג וְלְהַנְעִיל מִמֶּנּוּ.

כֵּן רָאָה, כְּשֶׁנִּפְרַד יוֹסֵף מֵאֲבוּי, בְּלִי
 לְוִיָּה וּבְלִי אֲכִילָה נִשְׁלַח, וְהִנֵּה מַה שְׁהִיָּה,

צויתָהּ ואת עֲשׂוּ. וְאַתָּה צוֹיִתָּהּ דִּיקָא, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב
 בַּה"א, מִשְׁמַע דְּיוֹסֵף תִּבְעֵ לֹון, וּבְגִין כֶּךָ וַיִּתֵּן לָהֶם
 יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל פִּי פִרְעֹה. וַיַּעֲקֹב לָא אֶתְקַיִים בְּמִלָּה,
 עַד דְּחָמָא לֹון. דְּכְתִיב, וַיֵּרָא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
 יוֹסֵף לְשִׂאת אוֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּקַדְמִיתָא וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב,
 וּלְבַתֵּר וַיֵּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חֵי.
 אֶלָּא, בְּקַדְמִיתָא קָרִי לִיה אֲוִרִיתָא יַעֲקֹב, בְּגִין
 שׁוֹתְפוֹתָא, דְּאֶשְׁתַּתְּפוּ שְׂכִינְתָא בְּהָהוּא חָרֵם, כִּד
 אֲזִיבֵן יוֹסֵף. וְהַשְׁתָּא דְשְׂכִינְתָא סְלָקָא, כִּדִּין אִיהוּ,
 וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם, וְדָא הוּא רֹזָא דְשְׂכִינְתָא.
 וּבַתֵּר דְּאִיהִי קַיִמָא בְּקַיִמָא, (בְּגִין) כִּדִּין דְּרַנָּא
 דְּלַעֲיִלָא, אֶתְעַבֵּר לְגַבְהָ, דְּרַנָּא דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל. (נ"א כִּדִּין
 דְּרַנָּא דְּלַעֲיִלָא, אֶתְעַבֵּר לְגַבְהָ, וְאִיהוּ דְּרַנָּא דְּיִשְׂרָאֵל) מַכָּאן, דְּרַנָּא דְּלַעֲיִלָא

לשון הקודש

יעקב, ואחר כך ויאמר ישראל רב עוד
 יוסף בני חיי. אלא בראשונה קראה לו
 התורה יעקב, משום השתפות, ששתפו
 את השכינה באותו חרם כשנמכר יוסף,
 ועבשו ששכינה עלתה, אז היא ותחי רוח
 יעקב אביהם, וזה הוא סוד השכינה.
 ואחר שהיא עמדה בקיום, ומשום אז
 הדרגה שלמעלה עברה אליה, הדרגה
 שהיא ישראל. ואז הדרגה שלמעלה התעוררה

דיוקנו של דבר, שכתוב ואתה צויתָה
 זאת עשו. ואתה צויתָה דוקא, ומשום כך
 כתוב בה"א, משמע שיוסף בקש אותם,
 ומשום כך ויתן להם יוסף עגלות על פי
 פרעה, ויעקב לא עמד בדבר עד שראה
 אותם, שכתוב וירא את העגלות אשר
 שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב
 אביהם.

אמר רבי שמעון, בראשונה ותחי רוח

לֹא אֶתְעַר לְעֵילָא, עַד דְּאֶתְעַר בְּקַדְמֵיתָא לְתַתָּא,
 דְּהָא תָּכֵא וַתְּחֵי רוּחַ ^(דף ריא ע"א) יַעֲקֹב בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבַתֵּר
 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלְּיָלָה, בְּמִרְאֵת
 בְּתִיב. תָּא חַזִּי, וַיִּזְבַּח זְבָחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו
 יַעֲחָק, בְּקַדְמֵיתָא. בְּגִין לְאֶתְעָרָא שְׂמַאלָא בְּרוּזָא
 דְּרַחֲמֵי. וּכְדִין וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת
 הַלְּיָלָה, בְּתַי בְּרוּזָא דְקַאמְרָן דְּאִיחֵי מִרְאֵת הַלְּיָלָה.

וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ, מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּסִטְרָא דְקַדוּשָׁה דְלְעֵילָא, הָכֵי הוּא. דְּהָא
 סִטְרָא דְמִסְאָבָא, לָא אֲדַכֵּר שְׂמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְכָל סִטְרֵי דְקַדוּשָׁה אֲדַכֵּר בְּשִׁמְיָה. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְגו', מִכָּאן, דְּשִׁכְנִיתָא נְחַתַּת עִמִּיהּ בְּנִלוּתָא,

לשון הקודש

ואז - ויאמר אלהים לישראל במראת
 הלילה, בדרגה הזו שאמרנו, שהיא
 מראות הלילה.

וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ. מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁצֶדֶק הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה
 בָּךְ הוּא, שְׁהָרִי צֶדֶק הַטְּמֵאָה לֹא מְזַכֵּר
 אֶת שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל צֶדֶק
 הַקְּדוּשָׁה נִזְכָּר בְּשִׁמּוֹ. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְגו'. מִכָּאן שֶׁשִּׁכְנִיָּה יֵרְדֶה עִמּוֹ

אלהי, וזהו ברגה של ישראל] מכאן שהדרגה
 שלמעלה לא מתעוררת למעלה עד
 שמתעוררת בראשונה למטה, שהרי
 כאן ותחי רוח יעקב בראשונה, ואחר כך
 ויאמר ישראל.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלְּיָלָה.
 בְּמִרְאֵת בְּתוּב. כֹּא רָאָה, וַיִּזְבַּח זְבָחִים
 לְאֱלֹהֵי אָבִיו יַעֲחָק, בְּרִאשׁוֹנָה, כְּדִי
 לְהַעִיר אֶת הַשְּׂמַאל בַּסּוּד שֶׁל הָאֲהָבָה.

וּבְכָל אֶתֶר דְּיִשְׂרָאֵל אֲתַגְלוּ, שְׂכִינְתָא אֲתַגְלִית עִמָּהוֹן,
וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ.

תָּא חַוִּי, כְּמָה עֲגָלוֹת הֵווּ. שִׁית. כְּמָה דְאֵת אָמַר,
(במדבר ו) שִׁשׁ עֲגָלוֹת צָב. דְּבַר אַחַר, שִׁיתִין הֵווּ,

וּבְלָא רְזָא חָדָא. בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, וּלְבַסּוֹף אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. אֵלָא, כְּלָחוּ דְשִׁדְר
יוֹסֵף, הֵווּ בְּחוּשְׁבָנָא כְּדָקָא חַוִּי. וְאֵינוּן דְשִׁדְר פְּרַעֲהָ
יִתִיר מִנִּיהוּ, לָא הֵווּ בְּרְזָא דָא, וְלָא הֵווּ בְּחוּשְׁבָנָא.

וְאֵלִין וְאֵלִין קָאֲתוּ. בְּגִין כֶּךָ, אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף, אֲשֶׁר
שָׁלַח פְּרַעֲהָ. וְכֵד יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
מַה כְּתִיב, (ישעיה סו) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם
מִנְחָה לָהּ וְגו'.

וַיֵּאָסֹר יוֹסֵף מִרְבֻּבְתּוֹ, רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח וְאָמַר, (יחזקאל
) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחֲתָיָה רְקִיעַ כְּעֵין

לשון הקודש

בְּגָלוֹת, וּבְכָל מְקוֹם שִׁישְׂרָאֵל גְּלוּ –
שְׂכִינָה גְּלָתָה עִמָּהֶם, וְהִנֵּה פְּרִשׁוּתָּהּ.

בַּא רְאָה, כְּמָה עֲגָלוֹת הֵיוּ? שִׁשׁ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר (במדבר ז) שִׁשׁ עֲגָלוֹת צָב. דְּבַר
אַחַר, שִׁשִּׁים הֵיוּ, וְהַכֵּל סוּד אֶחָד.
כְּרֵאשׁוּנָה כְּתוּב בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, וּלְבַסּוֹף – אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. אֵלָא
כְּלָם שִׁשְׁלַח יוֹסֵף הֵיוּ בְּחֻשְׁבוֹן כְּרֵאוּי,

וַיֵּאָמֶר יוֹסֵף מִרְבַּבְתּוֹ. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח

וְאוֹתָם שִׁשְׁלַח פְּרַעֲהָ יוֹתֵר מֵהֶם, לָא הֵיוּ
בְּסוּד זֶה וְלֹא הֵיוּ בְּחֻשְׁבוֹן.

וְאֵלָה וְאֵלָה בָּאוּ, מִשׁוּם כֶּךָ אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. וּכְשִׁינְצָאוּ
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת מַה כְּתוּב? (ישעיה סו)
וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה
לָהּ וְגו'.